

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobců: **a) I. D., b) L. N.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 62/2019, o návrhu žalobců na přikázání věci z důvodu vhodnosti jinému krajskému soudu,

t a k t o :

Věc dosud vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 62/2019 **se p ř i k a z u j e** k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále též „městský soud“) se žalobci domáhají zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18. 3. 2019, č. j. 10.01-000201/19-005, č. j. 10.01-000202/19-004, a ze dne 19. 3. 2019, č. j. 10.01-000203/19-004, č. j. 10.01-000204/19-004 a č. j. 10.01-000200/19-003. V žalobě zároveň podali návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu z důvodu vhodnosti ve smyslu § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). Městský soud přípisem ze dne 29. 8. 2019, č. j. 8 A 62/2019 - 64, postoupil návrh žalobců Nejvyššímu správnímu soudu, který je příslušný k rozhodnutí o něm.

[2] Žalobci v předmětném návrhu uvedli, že jsou těžce zdravotně postiženi. Žalobkyně a) označuje svůj zdravotní stav jako fatální, trpí X, přičemž musí podstupovat několik operací ročně. Zároveň trpí X. Žalobce b) trpí X.

[3] Žalovaná ve vyjádření k návrhu žalobců uvedla, že se k otázce přikázání věci jinému krajskému soudu vyjadřovala již dříve v obdobných věcech žalobců. Se žádostí žalobce b) na přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti nesouhlasí. Odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2018, č. j. Nad 286/2018 - 38, kterým byl obdobný návrh stejného žalobce ze dne 30. 10. 2018 zamítnut, neboť nebyl dovozen žalobcův fatální zdravotní stav. Dále poukazuje na to, že řízení o přezkoumání zdravotního stavu, resp. o omezení svéprávnosti žalobce b) vedené Okresním soudem v Kroměříži pod sp. zn. 0Nc 3508/2017 mělo být zastaveno. Soud tedy evidentně musel dospět k závěru, že žalobce b) není zásadně omezen. Současně se nejeví, že právo, resp. nárok je oběma žalobcům společný, proto by mělo být o žalobě každého z žalobců vedeno samostatné řízení. Obdobně žalovaná nesouhlasí ani se žádostí žalobkyně a). Pokud by se soud s uvedeným názorem žalované neztotožnil, navrhuje přikázání věci Krajskému soudu v Brně. Soud by měl rovněž zvážit, zda nejde o účelové podání.

[4] Ačkoli žalobci ve svém návrhu neuvedli konkrétní soud, k němuž by považovali za vhodné toto řízení přikázat, z jejich požadavku Nejvyšší správní soud dovodil, že s ohledem na odůvodnění návrhu může být jediným relevantním soudem Krajský soud v Brně. Bydliště žalobců se totiž nachází v obci K. ve Zlínském kraji (v bývalém okrese Kroměříž), tudíž v obvodu uvedeného soudu. Přikázání věci tomuto soudu (pro případ, že Nejvyšší správní soud návrh nezamítne) ve svém vyjádření navrhovala rovněž žalovaná.

[5] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. může Nejvyšší správní soud *věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné*. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 - 26, uvedl, že tento postup představuje výjimku z ústavní zásady zákonného soudu a soudce a rovněž ze zásady trvání místní příslušnosti (*perpetuatio fori*). Z tohoto důvodu je třeba k delegaci vhodné přistupovat pouze v ojedinělých a odůvodněných případech.

[6] Přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti tak nemůže odůvodnit pouze pobyt toho, kdo delegaci vhodnou navrhuje, v obvodu jiného krajského soudu, než který je místně příslušný podle § 7 odst. 2 s. ř. s. (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2003, č. j. Nad 103/2003 - 40). Zmíněný „důležitý důvod“, který uvádí citovaný § 9 odst. 2 s. ř. s. ve svém závěru, však může spočívat v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu. V usnesení ze dne 20. 4. 2006, č. j. Nad 11/2006 - 36, Nejvyšší správní soud vyslovil, že zdravotní stav odpovídající plné invaliditě je důvodem pro přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu. V usnesení ze dne 23. 3. 2005, č. j. Nad 23/2005 - 41, shledal Nejvyšší správní soud podmínky pro delegaci vhodnou v případě těhotné navrhovatelky, která nebyla pro narušení statiky bederní páteře schopna delšího sezení či chůze.

[7] Z návrhu žalobců, ze spisu předloženého městským soudem, jakož i z úřední činnosti (sp. zn. Nad 32/2019 či Nad 84/2019), je kasačnímu soudu známo, že žalobkyně a) trpí X, jež jí znemožňuje cestovat na delší vzdálenosti a které zapříčinilo vznik její invalidity. Žalobkyně a) není v řízení zastoupena, a proto bude-li chtít realizovat své právo nahlížet do spisu či účastnit se jednání, bude tak muset učinit osobně. Z předložených lékařských zpráv však vyplývá, že ani tohoto není žalobkyně a) patrně schopna pro své hluboce podprůměrné kognitivní schopnosti [případné procesní řešení této skutečnosti však bude teprve předmětem rozhodování krajského soudu v rámci posouzení návrhu na ustanovení zástupce žalobkyni a) pro řízení o žalobě]. Žalobce b) k návrhu doložil kromě dalších listin i dvě lékařská potvrzení ohledně zdravotního stavu své osoby vystavená MUDr. D. H. V prvním potvrzení ze dne 11. 4. 2019 je uvedeno, že žalobce b) je stále léčený, a to hlavně na ortopedii, neurologii a plicní ambulanci. Pravidelně navštěvuje kožního lékaře, psychologa a diabetologa. Stěžejní potíže spočívají v X. Žalobce b) trpí X. V lékařském potvrzení ze dne 22. 5. 2019 je pak uvedeno, že ošetřující lékařka s ohledem na poruchy motoriky spojené s opakovanými pády na zem a úrazy obličeje, trupu a končetin nedoporučuje cestování a nejištěný pohyb žalobce b).

[8] Nejvyšší správní soud proto vzhledem k výše uvedenému považuje za vhodné přikázat věc Krajskému soudu v Brně. Žalovaná má totiž v Brně pobočku a vedení řízení u Krajského soudu v Brně pro ni tak nebude nijak problematické. Shodný názor ostatně vyjádřil Nejvyšší správní soud v usneseních ze dne 22. 5. 2018, č. j. Nad 104/2018 - 79, ze dne 30. 1. 2019, č. j. Nad 282/2018 - 55, ze dne 30. 5. 2019, č. j. Nad 84/2019 - 59 a ze dne 18. 7. 2019, č. j. Nad 32/2019 - 64, v nichž řešil skutkově i právně obdobnou věc týkající se týchž žalobců. V nynější věci přitom neshledal důvody, pro které by se měl od závěrů v citovaných usneseních uvedených odchýlit.

pokračování

[9] Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že v přípisě ze dne 15. 9. 2019 žalobci zmínili, že nejsou schopni dopravit se ani do Brna. K projednání předmětné žaloby jsou však v souladu s § 7 odst. 1 s. ř. s. příslušné pouze krajské soudy, přičemž bydliště žalobců se nachází v obvodu Krajského soudu v Brně, který je zároveň z krajských soudů tomuto bydlišti nejbližší. Z pohledu dopravní dostupnosti na straně žalobců tedy není vhodnějšího soudu pro přikázání věci.

[10] S ohledem na výše uvedené proto Nejvyšší správní soud přikázal věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Brně.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu